

คำวินิจฉัยที่ ๒๓/๒๕๕๕

เรื่องพิจารณาที่ ๒๒/๒๕๕๔

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

วันที่ ๒๒ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

เรื่อง ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๑๕ และพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒
มาตรา ๑๑๔ มาตรา ๑๒๘ มาตรา ๑๔๘ และมาตรา ๑๕๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๙ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๐ หรือไม่

ศาลจังหวัดลำพูนส่งคำโต้แย้งของจำเลยที่ ๒ (นายนิยมหรือเปี้ยก กัลจาก) ในคดีอาญา
หมายเลขดำที่ ๒๒๘๕/๒๕๕๒ เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑
ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบ สรุปได้ดังนี้

พนักงานอัยการจังหวัดลำพูน เป็นโจทก์ ยื่นฟ้องนายประสงค์หรือมานะ แก้วลือ ที่ ๑ และ
นายนิยมหรือเปี้ยก กัลจาก ที่ ๒ เป็นจำเลยในคดีอาญาต่อศาลจังหวัดลำพูน ฐานความผิดมั่วสุมกัน
ตั้งแต่สิบคนขึ้นไป กระทำการให้เกิดการวุ่นวายขึ้นในบ้านเมือง โดยเป็นหัวหน้าในการกระทำความผิด
ร่วมกันปิดกั้นทางจราจรในลักษณะกีดขวางทางจราจร โดยเมื่อวันที่ ๑๓ เมษายน ๒๕๕๒ จำเลยทั้งสอง
กับพวกมีจำนวนรวมกันตั้งแต่สิบคนขึ้นไป ได้บังอาจมั่วสุมกันปิดกั้นการจราจรบนถนนสายอำเภอเถิน-
ลำพูน-เชียงใหม่ บริเวณหน้าด่านกักกันสัตว์ บ้านห้วยหญ้าไซ ระหว่างหลักกิโลเมตรที่ ๒๘-๒๙
หมู่ที่ ๔ ตำบลดงคำ อำเภอเถิน จังหวัดลำพูน โดยใช้รถยนต์บรรทุกสิบล้อ จำนวน ๑ คัน ปิดกั้นถนน
และนั่งประท้วงบนถนน จนเป็นเหตุให้ประชาชนที่ใช้ยานพาหนะไม่สามารถเดินทางผ่านระหว่างอำเภอเถิน
จังหวัดลำปาง กับอำเภอเถิน จังหวัดลำพูน อันเป็นการกระทำให้เกิดการวุ่นวายขึ้นในบ้านเมือง

และกีดขวางการจราจรโดยมิได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานจราจร ซึ่งจำเลยทั้งสองเป็นหัวหน้าหรือเป็นผู้มีหน้าที่สั่งการในการปิดกั้นถนน ในชั้นสอบสวนจำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ อ้างว่าเป็นการใช้สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ โจทก์ถือว่าการกระทำดังกล่าวเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ และมาตรา ๒๑๕ และพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๑๔ มาตรา ๑๒๘ มาตรา ๑๔๘ และมาตรา ๑๕๒ ขอให้ศาลจังหวัดลำพูนพิจารณาพิพากษาลงโทษจำเลยทั้งสอง

จำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ และจำเลยที่ ๒ ยื่นคำร้องต่อศาลจังหวัดลำพูนขอให้ส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยโดยโต้แย้งว่า ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๑๕ และพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๑๔ มาตรา ๑๒๘ มาตรา ๑๔๘ และมาตรา ๑๕๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๐ เนื่องจากบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าวได้กำหนดสิทธิขั้นพื้นฐานของชนชาวไทย โดยให้เสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ รวมทั้งให้มีหน้าที่ในการปกป้องการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอย่างชัดแจ้ง การชุมนุมของจำเลยทั้งสองกับพวก ถือว่าเป็นการชุมนุมภายใต้บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ เป็นสิ่งที่บุคคลทั่วไปจะพึงกระทำได้ และไม่ใช่ว่าการมั่วสุมเพื่อก่อการวุ่นวายขึ้นในบ้านเมือง

ศาลจังหวัดลำพูนเห็นว่ายังไม่มีคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัติดังกล่าว จึงส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจรับคำร้องนี้ไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง หรือไม่ เห็นว่า ตามคำร้องมีประเด็นโต้แย้งว่า ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๑๕ และพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๑๔ มาตรา ๑๒๘ มาตรา ๑๔๘ และมาตรา ๑๕๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๐ หรือไม่ และยังไม่มีการวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับบทบัญญัตินี้มาก่อน กรณีจึงต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๑๗ (๑๓) จึงมีคำสั่งรับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

ระหว่างพิจารณาคดีของศาลรัฐธรรมนูญ ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยที่ ๔๔-๔๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๔ วินิจฉัยว่า ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๑๕ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๖๓ ต้องด้วยหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๕ จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยซ้ำอีก

ส่วนประเด็นที่ว่า พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๔๘ และมาตรา ๑๕๒ ขัดหรือแย้งต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ หรือไม่ เห็นว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว เป็นบทบัญญัติว่าด้วยบทกำหนดโทษ ซึ่งโดยเนื้อหาของบทกำหนดโทษนี้ไม่มีกรณีที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตราใดได้

คงมีประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาวินิจฉัยเพียงว่า ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๑๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๐ หรือไม่ และพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๑๔ และมาตรา ๑๒๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๐ หรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๙ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๓ ว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย โดยมาตรา ๒๙ เป็นบทบัญญัติในส่วนที่ ๑ บททั่วไป ซึ่งเป็นบทบัญญัติคุ้มครองและรับรองว่าการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้ และเท่าที่จำเป็น และการจำกัดสิทธิและเสรีภาพจะกระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพนั้นมิได้ โดยกฎหมายดังกล่าวต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป มิได้มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่ง หรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง ทั้งต้องระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายนั้นด้วย

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๓ เป็นบทบัญญัติในส่วนที่ ๑๑ เสรีภาพในการชุมนุมและการสมาคม ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่รับรองเสรีภาพของบุคคลในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ การจำกัดเสรีภาพดังกล่าว จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะในกรณีการชุมนุมสาธารณะ และเพื่อคุ้มครองความสะดวกของประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะ หรือเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อย ในระหว่างเวลาที่ประเทศอยู่ในภาวะสงคราม หรือในระหว่างเวลาที่มีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน หรือประกาศใช้กฎอัยการศึก เสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบตามมาตรานี้ จึงหมายถึง เสรีภาพในการชุมนุมรวมกลุ่มกันเพื่อสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน หรือเพื่อเรียกร้องแสดงความคิดเห็นต่อรัฐ โดยการชุมนุมนั้นจะต้องมีวัตถุประสงค์ที่สุจริตไม่ก่อให้เกิดความวุ่นวายในบ้านเมืองหรือขัดต่อความสงบเรียบร้อย ของบ้านเมือง การใช้เสรีภาพตามมาตรานี้พึงใช้ตามกรอบที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘ และกฎหมายอื่น

กำหนดโดยเคารพสิทธิของผู้อื่น จะต้องไม่ใช่เสรีภาพนั้นไปละเมิดสิทธิของบุคคลอื่นให้ได้รับความเดือดร้อน เช่น การแสดงความคิดเห็นไปในทางดูหมิ่นหรือหมิ่นประมาทผู้อื่น การกล่าวเท็จเพื่อให้บุคคลอื่นเสียหาย การปิดถนน ปิดทางเข้าที่พักของบุคคลอื่น กีดขวางทางสาธารณะจนเกินความจำเป็น บุกรุกหรือทำลายทรัพย์สินของรัฐหรือเอกชน ซึ่งล้วนเป็นการใช้เสรีภาพนอกกรอบของกฎหมาย ไม่ต้องด้วยเจตนารมณ์แห่งรัฐธรรมนูญทั้งสิ้น ดังนั้น ผู้ชุมนุมจึงต้องระมัดระวังให้การชุมนุมอยู่ภายใต้ขอบเขตของกฎหมาย มิฉะนั้นหากมีการก่อความวุ่นวาย ใช้กำลังขว้างปาทำลายสิ่งของของบุคคลอื่น หรือกีดขวางทางสัญจร จนเกิดความเดือดร้อนรำคาญอาจเป็นความผิดตามกฎหมายได้ เช่น ประมวลกฎหมายอาญา พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ พระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๕๓๓ เป็นต้น

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๙ เป็นบทบัญญัติในส่วนที่ ๑๓ สิทธิพิทักษ์รัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นบทบัญญัติรับรองให้บุคคลมีสิทธิต่อต้านโดยสันติวิธีซึ่งการกระทำใด ๆ ที่เป็นไปเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศ โดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๐ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๔ ว่าด้วยหน้าที่ของชนชาวไทย ซึ่งเป็นบทบัญญัติกำหนดหน้าที่ของชนชาวไทยโดยให้บุคคลมีหน้าที่พิทักษ์รักษาไว้ซึ่งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๑๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๐ หรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า ประมวลกฎหมายอาญาเป็นกฎหมายที่รัฐจำเป็นต้องใช้เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนอันเป็นประโยชน์ด้านความมั่นคงของประเทศ โดยเป็นบทบัญญัติกำหนดเกี่ยวกับลักษณะการกระทำที่เป็นความผิดและโทษอันเป็นความรับผิดชอบทางอาญา โดยมาตรา ๒๑๕ เป็นบทบัญญัติความผิดลักษณะ ๕ ว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ใดมีวุ่นวายตั้งแต่สิบคนขึ้นไป ใช้กำลังประทุษร้าย ชูเชิญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย หรือกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดให้เกิดการวุ่นวายขึ้นในบ้านเมือง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ วรรคสอง บัญญัติว่า ถ้าผู้กระทำความผิดคนหนึ่งคนใดมีอาวุธ บรรดาผู้ที่กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และวรรคสาม บัญญัติว่า

ถ้าผู้กระทำความผิดเป็นหัวหน้า หรือเป็นผู้มีหน้าที่สั่งการในการกระทำความผิดนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เห็นได้ว่า สิทิตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๙ เป็นสิทธิของชนชาวไทยที่จะต่อต้านโดยสันติวิธีซึ่งการกระทำใด ๆ ที่เป็นไปเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ โดยมีเจตนารมณ์ที่จะป้องกันมิให้มีการกระทำใด ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิชอบด้วยรัฐธรรมนูญ สำหรับหน้าที่ของชนชาวไทยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๐ เป็นหน้าที่ในการพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญนี้ เมื่อพิจารณาประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๑๕ อันเป็นบทบัญญัติความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อควบคุมการกระทำของบุคคลที่อาจจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยขึ้นในบ้านเมือง อันเป็นการคุ้มครองความสงบสุขของประชาชน บทบัญญัติดังกล่าวมิได้มุ่งหมายหรือมีลักษณะเป็นการขัดขวางการใช้สิทธิและหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๐ แต่อย่างใด เพราะการใช้สิทธิและหน้าที่ของบุคคลยังต้องอยู่ในกรอบของรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๑๕ จึงเป็นไปตามเจตนารมณ์ที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ บัญญัติไว้แล้วว่ากระทำได้ กล่าวคือ เป็นบทบัญญัติที่จำกัดสิทธิและเสรีภาพเท่าที่จำเป็น มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป มิได้มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง และไม่กระทบกระเทือนต่อสาระสำคัญของสิทธิของบุคคลในการต่อต้านโดยสันติวิธี และมีได้เป็นการขัดแย้งต่อหน้าที่ของบุคคลในการพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญนี้ ดังนั้น ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๑๕ จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๐

ประเด็นที่สอง พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๑๔ และมาตรา ๑๒๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๐ หรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มีเจตนารมณ์ในการประกาศใช้ว่า เนื่องจากการคมนาคมและขนส่งทางบกได้เจริญก้าวหน้าขยายตัวไปทั่วประเทศและเชื่อมโยงไปยังประเทศใกล้เคียง และจำนวนยานพาหนะในท้องถนนและทางหลวงได้ทวีจำนวนขึ้นเป็นลำดับ ประกอบกับประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีในอนุสัญญาว่าด้วยการจราจรทางถนนและพิธีสารว่าด้วยเครื่องหมายและสัญญาณตามถนน

เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการจราจรและจำนวนยานพาหนะที่เพิ่มขึ้น และเพื่อความปลอดภัยแก่ชีวิตร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ จึงเป็นกฎหมายที่บัญญัติเกี่ยวกับการจราจรและเป็นกฎหมายที่จำเป็นที่รัฐต้องใช้เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนบนถนน โดยกำหนดมาตรการเพื่อความปลอดภัยและลดอันตรายที่อาจเกิดขึ้นแก่ผู้ขับขี่ ผู้โดยสาร เพื่อให้การจราจรมีความปลอดภัยแก่ชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชน ทั้งเป็นกฎหมายที่กำหนดลักษณะการกระทำที่เป็นความผิดและโทษอันเป็นความรับผิดชอบทางอาญาไว้ โดยมาตรา ๑๑๔ อยู่ในลักษณะ ๑๔ ว่าด้วยสัตว์และสิ่งของในทาง ความในวรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ห้ามมิให้ผู้ใดวาง ตั้ง ยื่น หรือแขวนสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือกระทำด้วยประการใด ๆ ในลักษณะที่เป็นการกีดขวางการจราจร เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานจราจร แต่เจ้าพนักงานจราจรจะอนุญาตได้ต่อเมื่อมีเหตุอันจำเป็นและเป็นการชั่วคราวเท่านั้น วรรคสอง บัญญัติว่า ผู้ฝ่าฝืนบทบัญญัติในวรรคหนึ่งนอกจากจะมีความผิดตามมาตรา ๑๔๘ แล้ว เจ้าพนักงานจราจรมีอำนาจสั่งให้ผู้ฝ่าฝืนรื้อถอนหรือเคลื่อนย้ายสิ่งกีดขวางดังกล่าวได้ ถ้าไม่ยอมรื้อถอนหรือเคลื่อนย้าย ให้เจ้าพนักงานจราจรมีอำนาจรื้อถอนหรือเคลื่อนย้ายได้ ส่วนมาตรา ๑๒๘ อยู่ในลักษณะ ๑๗ ว่าด้วยเบ็ดเตล็ด บัญญัติว่า ห้ามมิให้ผู้ใดวาง เท หรือทิ้งเศษแก้ว ตะปู ลวด น้ำมันหล่อลื่น กระจกหรือสิ่งอื่นใด หรือกระทำด้วยประการใด ๆ บนทางอันอาจทำให้เกิดอันตรายหรือเสียหายแก่ยานพาหนะหรือบุคคล หรือเป็นการกีดขวางการจราจร เมื่อพิจารณาบทบัญญัติทั้งสองมาตราที่กำหนดลักษณะการกระทำไว้ โดยมาตรา ๑๑๔ ให้การกระทำที่เป็นความผิดต้องเป็นลักษณะกีดขวางการจราจร เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานจราจร และกำหนดเงื่อนไขในการอนุญาตไว้ด้วยว่าต้องมีเหตุอันจำเป็นและเป็นการชั่วคราวเท่านั้น ส่วนมาตรา ๑๒๘ ให้การกระทำที่เป็นความผิดต้องเป็นการกระทำบนทางอันอาจทำให้เกิดอันตรายหรือเสียหาย แม้รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๓ ได้รับรองเสรีภาพของบุคคลในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ แต่ก็มีได้รับรองโดยไม่มีเงื่อนไข ทั้งนี้การจำกัดเสรีภาพดังกล่าวสามารถกระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะในกรณีการชุมนุมสาธารณะ และเพื่อคุ้มครองความสงบของประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะ เป็นต้น เมื่อบทบัญญัติทั้งสองมาตรากำหนดให้การกระทำที่เป็นการกีดขวางการจราจรหรืออาจทำให้เกิดอันตรายหรือเสียหาย ซึ่งการกระทำดังกล่าวกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชนอันเป็นประโยชน์ส่วนรวม เป็นความผิดที่ต้องรับโทษทางอาญา บทบัญญัติทั้งสองมาตราจึงมีวัตถุประสงค์

ในการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน เพื่อคุ้มครองประชาชนให้มีความปลอดภัยในชีวิตร่างกาย และทรัพย์สิน ซึ่งสอดคล้องกับการคุ้มครองความสะดวกของประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะ และการคุ้มครองสิทธิ และเสรีภาพของผู้ชุมนุมตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ กล่าวคือ บุคคลยังมีเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบ และปราศจากอาวุธได้ครบเท่าที่ไม่กระทำการที่เป็นความผิดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ เห็นได้ว่า เสรีภาพที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ตามมาตรา ๖๓ รัฐธรรมนูญบัญญัติให้เสรีภาพดังกล่าวอาจถูกจำกัดได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญมาตรานั้น ๆ ซึ่งหมายความว่าแม้บุคคลจะมีเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ แต่สิทธิและเสรีภาพ ของบุคคลดังกล่าว ยังต้องอยู่ในกรอบของรัฐธรรมนูญและกฎหมายอื่นด้วย พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๑๔ และมาตรา ๑๒๘ จึงเป็นบทบัญญัติที่เป็นไปตามเงื่อนไขที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ บัญญัติไว้ กล่าวคือ เป็นบทบัญญัติที่จำกัดสิทธิและเสรีภาพโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติ แห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้และกระทำเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุ วัตถุประสงค์ของกฎหมาย อีกทั้งเป็นบทบัญญัติที่มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับ แก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง และไม่กระทบกระเทือนต่อสาระสำคัญ แห่งเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ตามมาตรา ๖๓ อีกทั้งไม่กระทบกระเทือนต่อสาระสำคัญแห่งสิทธิ ของบุคคลในการต่อต้านโดยสันติวิธีซึ่งการกระทำใด ๆ ที่เป็นไปเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศ โดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ และมีได้เป็นการขัดแย้งต่อหน้าที่ของบุคคล ในการพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๐ ดังนั้น พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๑๔ มาตรา ๑๒๘ จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๐

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยว่า ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๑๕ ไม่ขัดหรือแย้ง ต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๐ และพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๑๔ และมาตรา ๑๒๘ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๐

นายวสันต์ สร้อยพิสุทธิ์

ประธานศาลรัฐธรรมนูญ

นายจรัญ ภักดีธนากุล

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายจรูญ อินทจาร

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายเฉลิมพล เอกอรุณ

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายซัช ชลวร

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายณรงค์ มาประณีต

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายบุญส่ง กุลบุปผา

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ